

דף סא.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ח ח"ב

ען משפט א.ב.

וְהַיָּאֵךְ דִּינָם. הַתְּשִׁיעֵי אֵינוֹ קָרְבָּא אֶלָּא נָאכֵל בְּמוּמָוּ. וְהַעֲשִׂירִי מַעֲשָׂר. וְהַאֲחֵד עַשֵּׂר יָקָרְבָּ שְׁלָמִים וְטֻעָן נְסָכִים בְּשְׁלָמִים וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה תִּמְוֹרָה מִפְנֵי שֶׁהוּא עָצָמוֹ בְּתִמְוֹרָה. בְּמַה דִּבְרִים אָמָרִים כִּשְׁהִיא הַמּוֹנָה הוּא בַּעַל הַבָּהָמוֹת אֶבֶל הַעוֹשֶׂה שְׁלִיחָה לְעַשֵּׂר לוֹ וְטֻעה בֵּין בְּתְשִׁיעֵי בֵּין בְּאַחֲד עַשֵּׂר אֵין מַקְדֵּשׁ אֶלָּא הַעֲשִׂירִי הַיּוֹדָאי בְּלִבְדֵּן. שֶׁלָּא עֲשָׂא הַעֲשִׂירִי שְׁלִיחָה לְטֻעוֹת וְלַהֲפִסִּיד אֶלָּא לְקַדְשָׁה כְּרָאוֹי :

הרמב"ם הל' תרומות פ"ד ח"ז

ען משפט ג.

הַאֲמֵר לְשָׁלוּחוֹ צָא וְתָרָם תּוֹרָם כְּדַעַתּוֹ שֶׁל בַּעַל הַבָּיִת. אִם הִיא יָדַע בּוֹ שֶׁהוּא בַּעַל עַיִן רַעַת מִפְרִישׁ אֶחָד מְשֻׁשִׁים. וְאִם הִיא בַּעַל נְפַשׁ שְׁבַעַת מִפְרִישׁ אֶחָד מֵאַרְבָּעִים. וְאִם אֵינוֹ יָדַע דַעַתּוֹ מִפְרִישׁ לוֹ בִּינּוֹגִית אֶחָד

ג. **כسف** משנה: ומ"ש וטעון נסכים כשלמים: ומה שכתב ואינו עושה תמורה. בסוף בכורות (דף ס') במשנה פלוגתא דר' יוסי ור' יוסי ופסק קר'י. ומה שכתב במא דברrios כשהיה המונה הוא בעל הבאות וכו'. מימרא בסוף בכורות (דף ס"א) ופסק קר' פפה לגבי רב פפי והכי קיימת לנו בכל דוכתא דטעות שליח בכל שהוא דאמר לי לתקוני שדרתיך ולא לעותה:

כ. **כسف** משנה: האומר לשולחו צא ותרום וכו'. משנה פ"ד דתרומות (מ"ד): ומ"ש ואם נתכוון להוסיף על הבוננות ותרם אפילו אחד מצ"ט אין תרומתו תרומה. זה פירוש מה שנינו שם ואם נתכוון להוסיף אפילו אחת אין תרומתו תרומה ובפירוש המשנה פירש בע"א:

מִתְמַשִּׁים. נִתְפַּנֵּן לְבִינּוֹנִית וּעַלְתָּה בְּיָדו אֶחָד מַאֲרֶבֶעים
או אֶחָד מִשְׁשִׁים תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה. וְאִם נִתְפַּנֵּן לְהוֹסִיף עַל
הַבִּינּוֹנִית וְתַרְמָה אֶפְלוּ אֶחָד מַתְשֻׁעִים וְתַשְׁעָה אֵין תְּרוּמָתוֹ
תְּרוּמָה :